

بسم الله الرحمن الرحيم

پیام د لبنان مسلمانانو او په ځانگړې توگه پوهانو، علماوو، د

جوماتونو امامانو او خطیبانو ته!

د انساني ورورگلوۍ له تړون او له هغه سره له مرستې نه ځانونه

وباسئ

د شیخ او مفتي عبداللطيف دريان تر لارښونې لاندې، د ټولو ديني چارو ادارې د جوماتونو امامانو او خطیبانو ته بلنه ورکړه چې د پنجشنبې ورځې (۱۴/۵/۲۰۲۰ نېټه) د مازديگر له لمانځه وروسته په گډه الله سبحانه وتعالی ته دعاء وکړي. دغه کار بايد د کرونا وپروس د لرې کېدو په پار د لبنان په هر جومات کې ترسره شي. دغه څه د هغه تړون پر اساس کېږي چې د ۲۰۱۹ ز کال په فبروي کې د الازهر د شيخ دوكتور الطيب او د واتیکان د پاپ فرانسیس له خوا د عربي متحده اماراتو په مرکز ابو ظبی کې لاسلیک شو. (ملي اطلاعاتي اژانس ۱۳/۵/۲۰۲۰ نېټه)

ای د لبنان مسلمانانو او په ځانگړي ډول مشایخو، علماوو ، د جوماتونو
امامانو او خطیبانو!

دغه تړون او هغه څه چې په دغه تړون کې شامل دي، له خو اړخونو
خطرناک دی:

۱- له نورو ټولو ادیانو سره د اسلام د دین چې د الله سبحانه و تعالی
رښتینی دین برابروالی. له هغو دینونو سره چې ځینې یې په اصل کې
الهي وو، خو وروسته تحریف شول او ځینې نور چې بت پرستان دي!

که فرضاً د امکان په صورت کې ووايو چې اسلام له نورو ادیانو سره موافق
دی، خو هېڅ داسی دلیل نشته چې د کاتولیک دین سره موافقت ولري،
کوم چې د الازهر شیخ یې له پاپ سره ولاړ دی او په دې نړۍ کې یې د
ستونزو د حل په موخه د (انساني ورورگلوۍ) تړون ورسره لاسلیک کړ،
تر هغو شعارونو لاندې چې د غربي فرهنگ او تمدن ریښې لري. لکه، د
خلکو عمومي ازادۍ او د نشنلېزم مفهوم. دغه راز (له ترهگرۍ سره
مبارز) عبارت هم په دغه سند کې راغلی، پرته له دې چې د ترهگرۍ

لپاره تعريف وړاندې كړي، ځكه چې دوى تل مسلمانانو او اسلام ته د ترهگرۍ خطاب كړى دى.

۲- له دغه تړون څخه دا هم جوتېږي چې د نورو اديانو پيروانو او د مسلمانانو په منځ كې هېڅ توپير نشته، دوى د ايمان دلايل يوازې تر دې خبرې را لنډوي چې خالق شته، مگر حقيقي اسلام د ايمان لپاره واضېح تعريف لري او ايمان د: ((الايمن بالله و ملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر والقدر . . .)) په توگه راپېژني، له همدې كبله د اسلام له نظره هغه كسان مومنان نه دي چې وايي، د مريم زوى مسيح زموږ خداى دى او نه هغه كسان چې وايي، خدايان درې دي او نه هغه كسان چې وايي، محمد صلى الله عليه وسلم نبى نه دى، مگر قران كريم د الله سبحانه و تعالى كتاب دى.

۳- اصلي خبره دا نه ده چې تاسې د اسلام او نورو اديانو په منځ كې مشترك والي پسې وگرځئ او په دغه كار بسنه وكړئ، مگر دا چې د اسلام او نورو اديانو په منځ په ډېرو اساسي او بنسټيزو شيانو كې اختلاف شته دى، نو دا سمه خبره نه ده چې يو څوك خلكو ته ووايي چې اسلام د نورو اديانو سره په ډېرو مسايلو كې موافق دى.

که هر شوک حق غواړي چې ځان ته ثابت کړي، نو د هر دين عقايد او افکار دې د عقلي او واقعي دلايلو پر اساس وڅېړي تر څو حق ته ورسېږي. له نورو کسانو سره د مسلمانانو د اړيکې منشا دا ده چې يو مسلمان په ډېر اخلاص او حرص سره ټولو انسانانو ته دعوت ورکوي، مگر په دعوت کې له هېڅ ډول جبر څخه کار نه اخلي او اسلامي دين د دعوت لپاره دا کافي ده چې ووايو، اسلام يو حق دين او نور اديانو ته اختتام ورکوونکی دی. الله سبحانه و تعالی فرمايي:

((قل يا أيها الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموت والأرض لا إله إلا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله النبي الأمي الذي يؤمن بالله و كلمته واتبعوه لعلكم يعتدون))

ژباړه: اې پيغمبره خلکو ته ووايه: زه د الله سبحانه و تعالی له خوا تاسو ټولو عربو او عجمو، تور پوستو، سپين پوستو، زېړ پوستو او سور پوستو ته رالېږل شوی يم. پرته له الله سبحانه و تعالی څخه بل شوک د عبادت وړ نه دي. همدغه ذات دی چې مړه کول او ژوندي کول کوي. نو په الله سبحانه و تعالی او د هغه په رسول باندې اېمان راوړئ، له نوموړي

نالوستي پيغمبر خخه چي په الله سبحانه وتعالی او په خبرو يي ايمان

لري پيروي وکړي تر خو هدايت تر لاسه کړي. [سورة اعراف : ۱۵۸]

هغه سبحانه وتعالی دغه راز فرمايي:

((وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

الْخَاسِرِينَ))

ژباړه: څوک چې د اسلام له دين څخه پرته بل دين غوره کړي نو الله

سبحانه به يې قبول نه کړي او د اخرت په ورځ به له لويو زيان کوونکو

څخه وي. [سورة العمران : ۸۵]

او دا هغه دقيقه مانا ده چې دغه ايت پرې دلالت کوي او الله سبحانه

وتعالی فرمايي:

((قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ

وَلَا نَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا

فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ.))

ژباړه: ووايه: اي اهل کتابو! د حق لورته راشئ هغه څه چې زموږ او

ستاسو په منځ کې گډه دي او ټول يې په ژبه وايو، راضي پر هغو عمل وکړو او له الله سبحانه و تعالی پرته د بل چا عبادت ونه کړو، له هغه سره څوک شريک نه کړو او له مورڅخه ځينې ځينې نور د يو الله پاک پر ځای په خدايي باندې ونه نيسو، که چېرته مو په دغه ټولو لارښوونو باندې عمل وکړنو باخبر اوسئ چې مور د الله سبحانه و تعالی فرمانبردار بندگان يو. [آل عمران: ۶۴]

۴- اسلام په مسلمانانو دا حرام کړې چې دوی اسلام له نورو ادیانو سره برابر وگڼي، اسلام هغه دين دی چې ساری نه لري الله سبحانه و تعالی فرمايي:

((إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف الذين أوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغياً بينهم ومن يكفر بايات الله فان الله سريع الحساب * فان حاجوك فقل أسلمت وجهي لله و من أتبعن وقل للذين أوتوا الكتاب والأمين أسلمتم فان اسلمو فقد اهتدوا و ان تولو فانما عليك البلاغ والله بصير بالعباد.))

ژباړه: بېشکه اسلام د الله سبحانه و تعالی په نزد د حق دين دی او

همدغه د ټولو پيغمبرانو ايښ دى. او اهل كتاب په دې هكله اختلاف نه لري مگر كله چې په حقيقت وپوهېدل د خپلمنځي سرکشي او ظلمونو له لاسه يې دا کار هم وکړ او د قدرت د لاسته راوړلو پرته يې بله انگېزه نه درلوده. او څوک چې د الله سبحانه و تعالى کلام منه مني او اسماني کتابونو ته شا کړي نو کفر کوي او له شک پرته الله سبحانه و تعالى زر خپله سزا ورکوي. نو که له تاسره يې کشمکش کولو ورته ووايه: چې زه او زما پيروانو ځانونه الله سبحانه و تعالى ته ځانونه تسليم کړي او مخ مو هغه ته کړي. اهل کتاب (يهوديانو او مسيحيانو) بې سوادانو (د عربو مشرکانو) ته ووايه چې ايا تاسو تسليم شوي ياست؟ که تسليم شول نو هدايت يې موندلی او که يې سرغړونه وکړه، نو ته غم مه کوه ځکه ستا دنده يوازې تبليغ او رسالت دى او الله سبحانه و تعالى د بندگانو اعمال او عقيدې گوري. [آل عمران: ۱۹-۲۰]

له نورو اديانو سره د اسلام برابروالی يو خطرناک بدعت دى او په اسلامي تاريخ کې هېڅکله داسې څه نه دي راغلي چې حاکم د مسلمانانو او يا عالم دين، اسلام له نورو اديانو سره برابر گڼلی وي. هېڅ بشر ته په دې دنيا کې حق نشته چې اسلام له نورو اديانو سره برابر کړي. الله سبحانه

وتعالی فرمائی:

((ولا تلبسوا الحق بالباطل و تکتّموا الحق و أنتم تعلمون))

ژباړه: حق له باطل سره مه گډوډی او حق مه پټوډی اوس خو پوهېږئ چې

د نوموړي پیغمبري حق ده. [البقرة: ۴۲].

دغه راز قرآن کریم هم اسلام له نورو دینونو بېل گڼي او وایي:

((لکم دینکم ولی دین))

ژباړه: ستاسو دین ستاسو لپاره او زما دین زما لپاره دی. [الکافرون:

[۶

الله سبحانه وتعالی فرمائی:

((وأنزلنا الیک الكتاب بالحق مصدّقاً لما بین یدیه من الكتاب و مهیماً

علیه فاحکم بینهم بما أنزل الله ولا تتبع أهواءهم عمّا جاءک من الحق

لکل جعلنا منکم شرعةً و منهاجاً ولو شاء الله لجعلکم أمةً واحدةً ولكن

لیبلوکم فی ما أتاکم فاسبقوا الخیرات الی الله مرجعکم جمیعاً فینبئکم

بما کنتم فیہ تختلفون)).

ژباړه: اې پيغمبره پرتا مو پوره کتاب (قران) نازل کړې، چې ټول د حق خبرې او له پخوانيو کتابونو او د هغوی له اصولو سره موافق دی. که اهل کتاب له تا څخه د پرېکړې کولو غوښتنه نو د هغه څه پر اساس پرېکړه وکړه چې الله سبحانه و تعالی پر تا نازل کړي. او د هغوی د هوا نفس د غوښتنو څخه پيروي مه کوه او له حق څخه مه تېرېږه، اې خلکو د تاسو هر قوم ته مې حق ته د رسېدلو لاره روښانه کړې ده، که الله سبحانه و تعالی غوښتي وای تاسو ټول به يې يو امت پيدا کړي وای مگر الله سبحانه و تعالی داسې ونه کړل. ځکه نو تاسو په خپلو شرايعو باندې امتحان کوي تر څو فرمانبردار او نافرمان معلوم کړي، نو د نېکيو پر لور بېره وکړئ، د خپل منځي اختلافونو پر ځای صدقې ورکړئ او په دې پوه شئ چې د ټولو راگرځېدل د الله سبحانه و تعالی په طرف دي او په هغه څه کې چې اختلاف لري هغه يې درته واضح کړه او هر يو به د خپل ښه او بد عمل مسئول وي. [المائدة: ٤٨]

٥- پاتې شوه دا خبره چې اسلام د اسانتيا دين دی، د بشر په تاريخ کې داسې ډېرې لويې پېښې ثبت دي چې اسلام له غير مسلمانانو سره څومره اسانتيا کړې ده.

اسلامي شرعيت دا روا گړخولې چې مسلمانان او غير مسلمانان (نورو اديانو پيروان) د اسلامي نظام تر چتر لاندې په گډه سره ژوند کولای شي، پرته له دې چې دا توپير وکړي چې دا مسلمان دی او که غير مسلمان، بلکې دوی ټول سره انسانان دي او د دوی له ارزښتونو او ځانونو څخه د دفاع مسووليت هم پر غاړه لري او پر مسلمانانو يې دا حرام گړخولې چې په جبر سره دوی اړ کړي ترڅو اسلام ومنې.

الله سبحانه و تعالی فرمایي:

((لا اکراه في الدين))

ژباړه: د دين په قبلولو کې زور او جبر نشته. [البقرة: ۲۵۶]

او په مسلمانانو يې دا هم حرام گړخولې چې دوی د نورو اديانو شعایرو ته سپکاوی وکړي، نو دوی کولای شي چې د خپل دين مراسم ترسره کړي، کوم ډول کالي او خوراک چې دوي يې کوي، کولای يې شي، هېڅ ممانعت پری نشته او هغه څه چې پر مسلمانانو لازم دي، هغه په دوی نه دي لازم. دغه راز هغه څه چې پر مسلمانانو حرام دي، پر دوی نه دي حرام.

اسلام په ځانگړې توگه له نورو اهل کتابو لوړ تللی او د مسلمانانو لپاره مباح ده چې د اهل کتابو د لاس ذبحه وخورې نه، د مشرکینو د لاس. مسلمانان د اهل کتابو سره نکاح کولای شي، نه له مشرکینو سره او د نکاح لارې یې ورته خلاصې کړې دي او هغه نېکي او نېنگنې چې د یوې مسلمانې مېرمنې سره کېږي، نو د یوې اهل کتابې مېرمنې سره به هم کېږي.

دغه راز الله سبحانه و تعالی فرمایي:

((لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ))

ژباړه: الله سبحانه و تعالی تاسو له هغو کسانو سره له نېکۍ کولو څخه نه منع کوي چې له تاسو سره د دين په خاطر جنگېدلي او تاسو يې له خپل وطن څخه ایستلي یی، ځکه الله سبحانه و تعالی له نېکي کوونکو سره مینه لري. [المتحنات- ۸]

ای علماوو، مشایخو، امامانو او خطیبانو!

ستاسو مسوولیت له عادي مسلمانانو ډپر لوی دی؛ ځکه چې علما د پیغمبرانو وارثان دي، لکه څنگه چې رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، مونږه ته خبر راکړی او د علماوو خبرې په عامو مسلمانانو ډپرې اغېزناکې دي، نو پس دا نوڅه خبر ده چې تاسو یی اعلانوی؟!؟

نو له همدې کبله د گډې دوعا لپاره چې کوم تړون لاسلیک شوی، د اسلام له ماهیت سره په ټکر کې دی او مسلمانان باید د دغې تېروتنې مرتکب نه شي.

ډپر د خپگان حالت دی چې د مسلمانانو هغه په اسلام پوه خلک چې په اسلامي علومو کې تخصص لري، دا ډول تړون د نورو اديانو له خاوندانو سره لاسلیک کوي.

ای زموږ گرانو علماوو!

زموږ لپاره د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم لارښوونې او نصیحتونه کافي دي، دا ځکه چې هغه صلی الله علیه وسلم تر ټولو غوره ناصح او مرشد دی او په دې سره د موضوع اختتام هم کوو چې:

((ألا لا يمنعن أحدكم رهبة الناس أن يقول بحق إذا رآه أو شهده، فانه لا

يقرب من أجل، ولا يباعد من رزق أن يقول بحق أو يذكر بعظيم)). (رواه أحمد)

ژباړه: خلک مه پرېږدئ چې تاسو له حق ویلو څخه منع کړي، که چېرې تاسو د حق خبره کوله نو له مرگ او خپل رزق څخه مه وپرېږئ، په حق ثابت پاتې شئ او د الله سبحانه تعالی دېر ذکر کوئ.

(رواه احمد)

والایه لبنان

۱۴۱۴ هـ. ق. کال، د رمضان ۲۱ مه، د ۲۰۲۰ م کال د مې ۱۴ مه